Vlaams Parlement

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 43
van **LIONEL BAJART**
datum: 14 oktober 2016

---

aan **GEERT BOURGEOIS**
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

Schriftelijke vragen aan Vlaamse Regering - Duurtijd en kostprijs antwoorden

Op 13 oktober 2016 berichtte De Standaard dat parlementaire vragen beantwoorden op het federale niveau jaarlijks 2,7 miljoen euro kost. Gemiddeld zou er bij kabinet en administratie 6,5 uur besteed worden aan het beantwoorden van één vraag. De kostprijs bedraagt 45,45 euro per werkuur, wat een gemiddelde kost per vraag impliceert van 295,43 euro.

1. Kan elke minister oplijsten wat de gemiddelde duurtijd is die bij hun kabinet en administratie besteed wordt aan het beantwoorden van een schriftelijke vraag?
2. Wat is de kostprijs die verbonden is aan deze duurtijd?
3. Wat is de totale kost van het aantal schriftelijke vragen in 2014 en 2015?

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Geert Bourgeois (43), Hilde Crevits (56), Bart Tommelein (30), Liesbeth Homans (63), Ben Weyts (148), Jo Vandeurzen (73), Philippe Muyters (67), Joke Schauvliege (55) en Sven Gatz (38)

GEERT BOURGEOIS
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

GECOÖRDINEERD ANTWOORD
op vraag nr. 43 van 14 oktober 2016
van **LIONEL BAJART**

Ik geef er de voorkeur aan de vraag te beantwoorden op basis van parlementaire jaren, in plaats van kalenderjaren. Het kalenderjaar 2014 is trouwens niet representatief, vermits het Vlaams Parlement (rekening houdend met de verkiezingen van 25 mei 2014) toen zijn werkzaamheden opgeschort heeft vanaf medio april en pas (wat de schriftelijke vragen betreft) eind augustus hernomen heeft, nadat de huidige Vlaamse Regering op 25 juli 2014 was aangetreden.

In het parlementair jaar 2014-2015 zijn in totaal 7.136 schriftelijke vragen gesteld, die door de Voorzitter van het Vlaams Parlement ontvankelijk verklaard zijn en door zijn diensten bezorgd aan de kabinetten van de Vlaamse ministers. In het parlementair jaar 2015-2016 waren er 6.410 schriftelijke vragen.[1]
De verdeling per Vlaamse minister is als volgt:

Aantal ontvankelijke schriftelijke vragen				
	2014-2015		**2015-2016**	
Minister	Totaal	%	Totaal	%
Bourgeois	451	6,3 %	426	6,6 %
Crevits	578	8,1 %	572	8,9 %
Turtelboom / Tommelein (*)	422	5,9 %	358	5,6 %
Homans	951	13,3 %	737	11,5 %
Weyts	1.693	23,7 %	1.600	25,0 %
Vandeurzen	889	12,5 %	731	11,4 %
Muyters	791	11,1 %	723	11,3 %
Schauvliege	1.040	14,6 %	930	14,5 %
Gatz	321	4,5 %	333	5,2 %
Totalen	**7.136**	**100 %**	**6.410**	**100 %**

(*) Turtelboom tot 29-04-2016

Sinds het begin van de vorige zittingsperiode (2009-2014) is het aantal schriftelijke vragen per parlementair jaar sterk toegenomen, en sedertdien blijft het schommelen rond 7.000 (zie pagina 2 van het bijgevoegde uittreksel uit een rapport van het Vlaams Parlement).

---

[1] Hierbij is telkens abstractie gemaakt van de schriftelijke vragen die (nadat ze aan de ministers bezorgd waren) nog ingetrokken werden, of omgezet in een vraag om uitleg. Per Vlaamse minister gaat het hooguit om enkele schriftelijke vragen per parlementair jaar.

Het is bijzonder moeilijk om voor iedere schriftelijke vraag de kost te berekenen die daaraan verbonden is.

Veruit de grootste kost vloeit voort uit de werkuren die de diensten van de Vlaamse overheid, en de ministers en hun kabinetten, daaraan spenderen. Sommige beleidsdomeinen werken met een specifieke informaticatool voor de behandeling van de parlementaire vragen, maar de daaraan verbonden kost is maar een fractie van de personeelskosten.
Naast de kosten voor de Vlaamse Regering en haar diensten is er uiteraard ook een aanmerkelijke kost voor het Vlaams Parlement zelf, waar in de Directie Decreetgeving een afzonderlijke dienst belast is met deze materie.

De tijd voor de behandeling van een schriftelijke vraag door de Vlaamse Regering en haar diensten (administratie en kabinetten) is afhankelijk van verschillende factoren.

Een vraag die gesteld is aan één Vlaamse minister over een onderwerp waarvoor de informatie meteen beschikbaar is, kan snel beantwoord worden. Het kabinet van de minister stuurt de vraag naar de betrokken administratie, waar een medewerker een ontwerp van antwoord opstelt, dat na goedkeuring door de leidend ambtenaar of zijn gedelegeerde aan het kabinet bezorgd wordt. Bij het kabinet kijkt een raadgever het antwoord na. Na de goedkeuring door de kabinetschef en de minister stuurt het kabinet het antwoord naar de diensten van het Vlaams Parlement.
De arbeidstijd voor het beantwoorden van een dergelijke vraag kan voor alle administratieve en inhoudelijke processen samen geschat worden op minimaal twee tot drie uren. Afhankelijk van de complexiteit van de vraag, het niet in de juiste vorm voorhanden zijn van de gevraagde informatie, of de verwevenheid met andere beleidsvelden, kan de nodige tijd echter oplopen naar een (soms zelfs substantieel) veelvoud daarvan.

Het andere uiterste zijn de (zeer) complexe vragen, aan alle ministers gesteld en waarbij heel wat gedetailleerde informatie gevraagd wordt over verschillende jaren, die niet centraal beschikbaar is, of niet in de juiste vorm en/of met de gevraagde details.
In dat geval stelt de Vlaamse Regering, met het oog op een uniforme en consistente benadering bij de behandeling, meestal een Vlaamse minister aan die zorgt voor een gecoördineerd antwoord namens alle ministers. Onder de diensten van de coördinerende minister wordt een coördinerende administratie aangeduid die dit proces behartigt t.a.v. alle betrokken diensten van de Vlaamse overheid.

De coördinerende administratie onderzoekt de precieze draagwijdte van de vraag, hoe bepaalde termen in de vraag organisatiebreed uniform moeten geïnterpreteerd worden, welke informatie reeds centraal beschikbaar is en welke moet opgevraagd worden. In sommige gevallen moet de informatie zelfs nog samengesteld worden aan de hand van de beschikbare gegevens. Dergelijke processen zijn zeer tijds- en arbeidsintensief. Die bevragingen moeten vaak lopen over alle departementen en agentschappen van de Vlaamse overheid, en soms zelfs in elk van die entiteiten tot op het niveau van de buitendiensten.

Het opstellen van dergelijke gecoördineerde antwoorden, zo volledig en kwaliteitsvol mogelijk en binnen de reglementaire termijn van twintig werkdagen, is vaak een hele uitdaging.

De Vlaamse Regering en haar diensten doen er niettemin alles aan om deze taak zo correct mogelijk te behartigen. De statistieken m.b.t. het tijdig beantwoorden van de schriftelijke vragen zijn goed tot zeer goed (92 % van de schriftelijke vragen voor de twee parlementaire jaren samen is tijdig beantwoord) en bij het opstellen van de antwoorden hanteert de Vlaamse overheid hoge kwaliteitsnormen.

De keerzijde van de medaille is dat de Vlaamse administratie hieraan veel tijd en energie spendeert. Het is niet mogelijk daar een gemiddelde behandelingstermijn te verbinden, omdat die sterk varieert naargelang de scope van de vraag, het aantal betrokken diensten, de aard van de gevraagde informatie en of die al dan niet reeds beschikbaar is, enzovoort.
Een behandelingstermijn, in termen van mensdagen, van één maand is voor dit soort vragen eerder regel dan uitzondering. Als ieder departement en agentschap van de Vlaamse overheid daar een halve arbeidsdag aan besteedt, komen we daar al ruim boven.
Ter illustratie verwijs ik naar het gecoördineerd antwoord dat tijdens de vorige zittingsperiode is gegeven en waarin expliciet een overzicht is opgenomen van de bestede arbeidstijd (zie https://www.vlaamsparlement.be/parlementaire-documenten/schriftelijke-vragen/765718). Die bedroeg toen - alleen al binnen de Vlaamse administratie - 61,5 mensdagen, en het gecoördineerd antwoord was vergezeld van 26 bijlagen (zie de link "Documenten").
Ook in de huidige regeerperiode zijn er voorbeelden te vinden van vragen die, gelet op de aard van de vraagstelling, zeer uitgebreide en uitvoerig gedocumenteerde antwoorden vereisen.

Het is niet mogelijk om voor de 6.000 tot 7.000 schriftelijke vragen per parlementair jaar de gemiddelde graad van complexiteit te bepalen en daaruit een gemiddelde behandelingsduur af te leiden. De kostprijs per uur varieert ook nog eens naargelang van het niveau van de behandelaars.
De gemiddelde bruto salariskost van een "gemiddeld" medewerker van niveau A1 (inhoudelijke medewerker) met 20 jaar ervaring varieert van 76.500 euro per jaar voor een statutaire ambtenaar tot 89.200 euro per jaar voor een contractueel personeelslid. Gerekend aan 1.976 uren per jaar (52 weken van 38 u) komt dit neer op 38,7 tot 45,1 euro per uur. Voor een medewerker van niveau B1 (ondersteunende medewerker) met 20 jaar ervaring zijn die cijfers: 55.400 euro per jaar (statutair) tot 64.500 euro per jaar (contractueel) wat neerkomt op 28,0 tot 32,6 euro per uur.
Louter ter illustratie: in een zeer ruwe benadering, aan een uurkost van 40 euro, komt de kost voor de beantwoording van een schriftelijke vraag neer op ongeveer 300 euro per mensdag.

Het beantwoorden van parlementaire vragen – naast de schriftelijke zijn er ook nog de mondelinge vragen – vergt dus een significante inzet van de Vlaamse Regering en haar diensten. Het is een prijs die verbonden is aan de werking van de democratie.
Het respect voor het parlementair controlerecht is voor mij en voor mijn collega's Vlaamse ministers een elementair principe waar niet aan te tornen valt.
Dat belet niet dat de vraag kan gesteld worden of de jongste jaren bij het stellen van schriftelijke vragen de focus niet teveel verschoven is naar de kwantiteit, veeleer dan dat het de basis en de aanzet kan vormen voor een sterk inhoudelijk debat. Ik verwijs in dat verband naar het antwoord dat ik tijdens de vorigezittingsperiode, toen als Vlaams minister bevoegd voor bestuurszaken, gegeven heb op de vraag om uitleg 1613 in de vergadering van de commissie Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme van 16 april 2013 (zie https://www.vlaamsparlement.be/parlementaire-documenten/vragen-en-interpellaties/872381).

Uiteraard komt het aan het Vlaams Parlement zelf toe om dit debat te voeren. De Vlaamse Regering zal steeds zo loyaal mogelijk inspelen op de desiderata van het Vlaams Parlement. Er moet wel mee rekening gehouden worden dat elk werkuur dat de Vlaamse overheid spendeert aan de beantwoording van parlementaire vragen (zowel schriftelijke als mondelinge) niet kan besteed worden aan de ontwikkeling of de uitvoering van het beleid.

BIJLAGE

Uittreksel uit een rapport van het Vlaams Parlement van april 2014